

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Rahandusminister
määrus
terviktekst
01.01.2007
31.12.2007

Tulumaksuseadusest tulenevate õigusaktide kinnitamine

Vastu võetud 29.12.1999 nr 120

[RTL 2000, 1, 2](#)

jõustumine 01.01.2000

Muudetud järgmiste aktidega (kuupäev, number, avaldamine Riigi Teatajas, jõustumise aeg):

3.10.2001 nr 83 ([RTL 2001, 114, 1614](#)) 1.01.2002

12.12.2001 nr 108 ([RTL 2001, 136, 1979](#)) 1.01.2002

9.09.2002 nr 108 ([RTL 2002, 105, 1568](#)) 1.01.2003

27.12.2002 nr 154 ([RTL 2003, 4, 46](#)) 9.01.2003

25.02.2003 nr 40 ([RTL 2003, 31, 470](#)) 9.03.2003 (rakendatakse alates 1.03.2003)

27.05.2003 nr 70 ([RTL 2003, 69, 999](#)) 1.07.2003

12.01.2004 nr 1 ([RTL 2004, 7, 101](#)) 26.01.2004

30.12.2004 nr 150 ([RTL 2005, 4, 29](#)) 9.01.2005 (rakendatakse alates 1.01.2005)

06.07.2005 nr 52 ([RTL 2005, 80, 1135](#)) 22.07.2005 (rakendatakse alates 01.07.2005)

30.12.2005 nr 93 ([RTL 2006, 6, 94](#)) 16.01.2006 (rakendatakse alates 1.01.2006)

10.11.2006 nr 53 ([RTL 2006, 81, 1506](#)) 1.01.2007

Vastavalt "Tulumaksuseaduse" paragrahvi 14 lõikele 8, paragrahvi 26 lõikele 4, paragrahvi 43 lõikele 3, paragrahvi 48 lõike 4 punktile 6, paragrahvi 48 lõigetele 7 ja 8 ning paragrahvi 50 lõikele 6 määran:

[[RTL 2004, 7, 101](#)– jõust. 26.01.2004]

§ 1. Kinnitada:

- 1) «Koolituskulude ja õppelaenu intresside tulust mahaarvamise kord» (lisatud);
- 2) «Erisoodustuste hinna määramise kord» (lisatud);
- 3) [Kehtetu – [RTL 2006, 81, 1506](#)– jõust. 1.01.2007]

[[RTL 2006, 81, 1506](#)– jõust. 1.01.2007]

§ 2. Kehtestada laenuintressi alammääraks 3% aastas.

[[RTL 2006, 6, 94](#)– jõust. 16.01.2006]

§ 3. [käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 4. Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2000. a.

Rahandusministri 29. detsembri 1999. a määruse nr 120 «Tulumaksuseadusest tulenevate õigusaktide kinnitamine» rahandusministri 27. detsembri 2002. a määruse nr 154 sõnastuses

KOOLITUSKULUDE JA ÕPPELAENU INTRESSIDE TULUST MAHAARVAMISE KORD

Kord kehtestatakse «Tulumaksuseaduse» § 26 lõike 4 alusel.

§ 1. Koolituskulude maksustatavast tulust mahaarvamine

Residendist füüsiline isik saab maksustamisperioodi maksustatavast tulust maha arvata samal maksustamisperioodil tasunud koolituskulud. Koolituskulude tasumise päevaks loetakse tasutava summa «Tulumaksuseaduse» § 26 lõikes 2 nimetatud isikule või asutusele, samuti residendist krediidasutusele v###i mitteresidendist krediidasutuse Eesti äriregistrisse kantud filiaalile (edaspidi *krediidasutus*) laekumise päev.

§ 2. Koolitatava koolituskulude tasumist tõendavad dokumendid

(1) Koolitatava koolituskulude tasumist tõendab üldjuhul riigi, valla või linna haridusasutuse, avalik-õigusliku ülikooli või antud õppekava osas koolitusluba omava või positiivselt akrediteeritud erakooli poolt Maksu- ja Tolliameti maksu- ja tollikeskusele esitatud «Tulumaksuseaduse» § 57¹lõike 6 alusel kehtestatud deklaratsioon vormil INF 3.

(2) Vormil INF 3 esitatud deklaratsioonil vastavate andmete puudumisel tõendab koolitatava koolituskulude tasumist lõikes 1 nimetatud isiku või asutuse poolt maksumaksjale antud tõend, millel peavad olema järgmised andmed:

- 1) tõendi number;
- 2) tõendi koostamise kuupäev;
- 3) õppeasutuse nimi, registreerimisnumber või registrikood, asukoha aadress;
- 4) koolitusloa alusel tegutsevatel õppeasutustel koolitusloa number;
- 5) koolituse eest tasunud isiku ees- ja perekonnanimi ning isikukood;
- 6) koolitatava ees- ja perekonnanimi ning isikukood;
- 7) koolituse liik;
- 8) koolitamise perioodi algus ja lõpp;
- 9) koolituse eest tasutud summa kroonides ja tasumise kuupäev;
- 10) tõendi väljastanud isiku nimi, allkiri, kontaktandmed.

(3) Lõikes 2 nimetatud tõend väljastatakse koolituse eest tasunud füüsilise isiku nõudmisel. Ühe ja sama tasutud summa kohta võib tõendi väljastada ainult üks kord.

[RTL 2005, 80, 1135– jõust. 1.07.2005]

§ 3. Õppelaenu intresside tasumist tõendavad dokumendid

(1) Õppelaenu intresside tasumist tõendab üldjuhul krediidasutuse poolt Maksu- ja Tolliameti maksu- ja tollikeskusele esitatud «Tulumaksuseaduse» § 57¹lõike 6 alusel kehtestatud deklaratsioon vormil INF 7.

(2) Vormil INF 7 esitatud deklaratsioonil vastavate andmete puudumisel tõendab õppelaenu intresside tasumist krediidasutuse poolt maksumaksjale antud tõend, millel peavad olema järgmised andmed:

- 1) tõendi number;
- 2) tõendi koostamise kuupäev;
- 3) krediidasutuse nimi, registrikood ja asukoha aadress;
- 4) õppelaenu intresse tasunud isiku ees- ja perekonnanimi ning isikukood;
- 5) õppelaenu saaja ees- ja perekonnanimi ning isikukood;
- 6) laenulepingu number;
- 7) tasutud õppelaenu intresside summa kroonides;
- 8) tõendi väljastanud isiku nimi, allkiri, kontaktandmed.

(3) Lõikes 2 nimetatud tõend väljastatakse õppelaenu intresse tasunud füüsilise isiku nõudmisel.

(4) Kui maksumaksja on tasunud intresse mitme õppelaenu lepingu alusel, märgitakse lõikes 2 nimetatud tõendile iga laenulepingu number ja tasutud õppelaenu intresside summa eraldi.

(5) Kui õppelaenu intresse tasub ainult riik, siis nende laenude kohta andmeid deklaratsiooni vormil INF 7 ei näidata ja lõikes 2 nimetatud tõendit ei väljastata.

[RTL 2005, 80, 1135– jõust. 01.07.2005]

Kinnitatud
rahandusministri 29. detsembri
1999. a määrusega nr 120
Lisa
"Erisoodustuse hinna määramise kord"

ERISOODUSTUSTE HINNA MÄÄRAMISE KORD

1. Käesolev kord on kehtestatud tulumaksuseaduse paragrahvi 48 lõigete 7 ja 8 alusel.

[RTL 2003, 31, 470– jõust. 1.03.2003]

2. Tööandja maksab tulumaksu töötajale, samuti töötaja abikaasale, vanemale või lapsele, tehtud erisoodustuselt.

3. Kui erisoodustuseks on töötaja kulude katmine, loetakse erisoodustuse hinnaks tööandja poolt töötaja kulude katmiseks makstud summa.

4. Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmine, loetakse erisoodustuse hinnaks 2000 krooni kuus iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta, välja arvatud punktis 4²sätestatud juhul.

[RTL 2003, 31, 470– jõust 1.03.2003]

4¹. Punktis 4 nimetatud sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmisel võib pidada arvestust, milles näidatakse:

- 1) sõiduauto omaniku või valdaja nimi või nimetus ja isiku- või registrikood;
- 2) sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed;
- 3) kuupäev ja sõiduauto spidomeetri alg- ja lõppnäit iga sõidukorra puhul;
- 4) sõidu eesmärk iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega seotud sõidukorra puhul.

[RTL 2003, 31, 470– jõust. 1.03.2003]

4². Punktis 4¹sätestatud tingimustele vastava arvestuse olemasolu korral võetakse punktis 4 nimetatud erisoodustuse hinna arvutamisel aluseks töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks sõidetud ühe kilomeetri kohta:

- 1) sõiduauto puhul vanusega üle 5 aasta ja silindrite töömahuga kuni 2000 cm³(kaasa arvatud) 3 krooni;
- 2) muudel juhtudel 4 krooni.

Sõiduauto soodushinnaga kasutada andmisel loetakse selle erisoodustuse hinnaks vastavalt käesoleva punkti alapunkti 1 või 2 alusel arvutatud hinna ja soodushinna vahe.

[RTL 2003, 31, 470– jõust. 1.03.2003]

4³. Kui punkti 4²alusel arvutatud erisoodustuse hind ületab 2000 krooni, loetakse erisoodustuse hinnaks 2000 krooni ühe töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta.

[RTL 2003, 31, 470– jõust 1.03.2003]

5. Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva vara (välja arvatud sõiduauto) tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks, loetakse erisoodustuse hinnaks selle vara rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe.

6. Kui erisoodustuseks on tööandja poolt kindlustusmaksete tasumine ning kindlustatuks või soodustatud isikuks kindlustusseaduse (RT 1992, 48, 601; RT I 1995, 26-28, 355; 1996, 23, 455; 40, 773; 1998, 61, 979; 1999, 10, 155; 27, 389) mõttes on töötaja, loetakse erisoodustuseks kindlustusmakseteks tasutud summa.

7. Kui erisoodustuseks on laenu andmine rahandusministri poolt kehtestatud laenuintressi alammäärast madalama intressiga, loetakse erisoodustuse hinnaks laenuintressi alammäära järgi arvutatud intressi summa ja laenulepingus ettenähtud intressimäära järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe.

8. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse, mille realiseerimine (osutamine) on tööandja põhitegevuseks või üheks põhitegevustest, tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks müügihind, millega sarnane asi, väärtpaber, varaline õigus või teenus realiseeritakse (osutatakse) samas koguses ning samal ajal kolmandatele, tööandjaga mitteseotud isikutele.

9. Kui erisoodustuseks on tööandja käesoleva korra punktis 8 nimetatata asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse osutamise turuhind või bilansiline maksumus (põhivara puhul jääkmaksumus) juhul, kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata.
10. Kui erisoodustuseks on tööandja asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse müük turuhinnast madalama hinnaga, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna või bilansilise maksumuse (põhivara puhul jääkmaksumuse), kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata, ja müügihinna vahe.
11. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse vahetus turuhinnast madalama arvestusliku väärtusega, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja vahetusel aluseks võetud arvestusliku väärtuse vahe. Kui vahetatavate asjade, väärtpaberite, varaliste õiguste või teenuste arvestuslikud väärtused erinevad vastavatest turuhindadest, loetakse erisoodustuse hinnaks nende turuhindade vahe.
12. Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga, loetakse erisoodustuseks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja ostuhinna vahe.
13. Kui erisoodustuseks on loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, loetakse erisoodustuse hinnaks rahalise nõude suurus.

Kinnitatud
rahandusministri 29. detsembri
1999. a määrusega nr 120
Lisa
“Seotud isikute vahel tehtud tehingu
väärtuse määramise meetodid”

[Kehtetu - [RTL 2006, 81, 1506](#)– jõust. 1.01.2007]